

De Boeienlijn

Deze serie interviews met de 'bakens' van de vereniging vormt als het ware een lijn boeien, die je kan volgen door de hele geschiedenis van Het Y. Deze keer een interview met Leen en Anneke Schulting. Leen werd lid van verdienste in 2008. Hij was onder andere jarenlang penningmeester van de vereniging. Met een voorzichtig financieel beleid, waar we nog steeds de vruchten van plukken.

Zeeverkeners

Leen: "Ik heb zeilen geleerd bij de zeeverkeners op mijn twaalfde in Alphen aan de Rijn. Later huurden we regelmatig een 16 m2 in Friesland, zonder buitenbootmotor, dus dat was ook vaak peddelen. Ik heb toen lange tijd geen boot gehad, ik voer in huurboten. Toen ik een keer met Anneke op vakantie was in zo'n schip en ze een hele dag zwaar weerzeilen overleefde, wist ik dat het goed zat met haar.

Ik heb de zeevaartschool gedaan als werktuigkundige en daarna ook nog een jaar gevaren. Maar na dat jaar wist ik meteen dat de grote vaart niets voor mij was. Via een baan als Pelotonscommandant bij een ziekenauto compagnie van Defensie kwam ik uiteindelijk in de automatisering bij een bank terecht. Misschien dat ze daarom wat in me zagen als penningmeester? Ik kwam via Frank de Jager en Roos Leenen (van de Tobbe Toek) terecht bij Het Y; we zeilden een keer met ze mee op het IJsselmeer. Dat was een fantastische tocht vanuit Durgerdam, met halve wind heen naar Hoorn en natuurlijk ook weer met halve wind terug! Maar toen hadden we zelf nog geen schip, we werden later pas lid.

Anneke en Leen: toen en nu.

Dotter in Denemarken

We waren direct verkocht en kochten ons eerste schip".

Het Nieuwe Diep

"Dat schip was een Kievit 700, gebouwd bij Van de Rest, de Dotter want geel. Die lag eerst in Leimuiden, maar wij verhuisden later naar de Diemerzeedijk – naar WSV Het Nieuwe Diep (HND). Dat ging via

mijn collega bij de bank Chris Wijgh. Zijn vrouw Maja is gelijk met mij Lid van Verdienste geworden. Daar hebben we een paar jaar gelegen. Dat was wel omslachtig: via een aantal bruggen en de Oranjesluis moest je elke keer naar het IJsselmeer. Bij HND werd je standaard eerst een jaar aspirant-lid, maar ik werd in dat jaar al meteen penningmeester. Mijn voorganger als penningmeester daar werd later ook mijn voorganger bij Het Y: Nico Veenman. Met Frank en Roos zijn we toen ook naar Denemarken gevaren, dat was een heel avontuur: we voeren 1 week heen, lagen een week verwaaid en toen weer een week terug. Bij elkaar zagen we maar drie havens in Denemarken. Later zetten we onze boten op transport naar Denemarken. Dat kon je toen met een 7 meter boot goed doen via Van de Wetering Transport. Veel zeilers van Het Nieuwe Diep gingen toen langzamerhand naar Het Y."

Weerga op Balieurvier

Een van mijn voorstellers, en ook lid van HND, was Willem van Merriënboer. Willem was toen havencommissaris bij Het Y en was nog op de walvisvaart geweest en kon onze kinderen (en ons ook) urenlang boeien met zijn verhalen."

Weerga in Denemarken.

ZV het Y

"Wij werden in 1984 lid. Tjebbe Westendorp was toen voorzitter bij Het Y. Ik herinner me nog goed hoe we toen afscheid namen van de legendarische havenmeester Jan Porsius. Hoewel we nog net geen lid waren nodigde Tjebbe ons uit voor het afscheid op de Kasteel Staverden. We deden meestal mee aan de openingstochten, en ik zat al snel in de wedstrijdcommissie, die toen geleid werd door Val en Klaas Sijne.

Ik mocht beginnen als vlaggenhijser, daarna ging ik de uitslagen op de computer berekenen. We organiseerden hoofdzakelijk de Y-torenrace en de Trintel (red: nu Pampus Regatta). De Lichtstraal (red: nu nog prominent aan de buitensteiger) was altijd wedstrijdship. We sliepen met zijn allen op de Lichtstraal, Tjebbe zorgde voor Chinees eten, een mooie tijd. Van het honderdjarig bestaan herinner ik me nog dat we met zijn allen stonden te dansen in de regen in de Houthavens, terwijl Wout Broere een varken braadde aan het spit. Onze Kievit vonden we toen trouwens te klein worden, we hebben toen in twee jaar een Waarschip 28 in de tuin in Mijdrecht afgebouwd, dat werd de eerste 'Weerga'. Daarmee werden we meestal laatste bij de wedstrijden, maar dat vonden we toen ook al niet erg."